

[Statsministeren.]

om lige adgang til medlemslandenes fiskeriterritorium for fiskere fra alle EF-lande.

Under forhandlingerne i Bruxelles har vi betinget os, at dette ikke skal gælde det grønlandske fiskeriterritorium, der forbeholdes alene for de grønlandske fiskere. Selv om forhandlingerne endnu ikke er afsluttet, kan jeg udtrykke som min faste overbevisning, at EFs nuværende medlemslande og de øvrige ansøgerlande har fuld forståelse for dette synspunkt, og at en sådan særordning for det grønlandske fiskeriterritorium vil kunne etableres.

Med hensyn til indhandlingspriserne har fællesmarkedet accepteret, at de vilkår, som gælder for fiskerierhvervet i Grønland, afviger så meget fra forholdene i fællesmarkedslandene i øvrigt, at man ikke vil stille krav om ændring af det mønster, som i en årække har ligget til grund for fastsættelse af indhandlingspriserne i Grønland.

I øvrigt forhandles der på en række andre områder efter aftale med Grønlands landsråd om særordninger for Grønland. Det gælder f. eks. etableringsreglerne og reglerne om statsstøtte. Vi har ligeledes grund til at regne med, at vore ønsker på disse områder vil blive imødekommet.

Lad mig til slut sige, at de forhandlinger, vi i øjeblikket fører i Bruxelles om særspørgsmål i forbindelse med en grønlandsk medindtræden i EF, naturligvis sker efter omfattende og grundige overvejelser fælles med det grønlandske landsråd. Landsrådets formand og repræsentanter for landsrådet har som bekendt — omfattende også hr. Moses Olsen — deltaget i de forhandlinger, der i slutningen af sidste måned fandt sted i Bruxelles.

Moses Olsen: Jeg takker statsministeren for det omfattende svar, jeg fik. Det er naturligvis udmærket at høre om de mange fordele, vi kan få. Det efterlader dog i mine øren, ligesom da vi var i Bruxelles, den tvivl, at man på nuværende tidspunkt ikke kan konkretisere de fordele, som vi har håb om at få ved indtræden i fællesmarkedet. Men jeg skal gerne understrege, at vi først og fremmest er ude efter principiel tilslutning til de særkrav, vi har, og at vi håber på en ordning med et indhold, som er tilfredsstillende for os. Men jeg vil lige afeske stats-

ministeren et enkelt svar, nemlig hvad statsministeren mener det grønlandske landsråds rolle ville blive efter en eventuel indtræden i EF, om den udvikling i politisk henseende i Grønland, som peger i retning af større ansvar lagt over til landsrådet, vil kunne blive hæmmet, eller om statsministeren mener, at denne udvikling vil fortsætte naturligt uden at blive kompliceret af et eventuelt medlemskab.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg må mene, at det i princippet er muligt at fortsætte den udvikling, der nu er i gang, med at lægge større og større ansvar og større beslutningsret over til landsrådet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Valbak* til indenrigsministeren:

„Hvilke konkrete foranstaltninger vil ministeren iværksætte for at reducere tobaksrygningen og ændre rygevanerne — og hvornår?“

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til: 1) Begrundelserne for mit spørgsmål af 27. august 1971 om samme emne. 2) Den daværende indenrigsministers uforpligtende svar af 3. september 1971, hvori bl. a. anføres, at man vil afvente beretning fra et folketingsudvalg, nedsat for at behandle spørgsmålet om tobaksreklame. 3) Ovennævnte udvalgs beretning af 3. september 1971. 4) Artikler i presse og fagtidsskrifter i den seneste tid, hvori det med henvisning til videnskabelige undersøgelser bl. a. slås fast, at tobaksrygere i antal af over 5.000 årligt afgår ved for tidlig død, taber 1-2 millioner arbejdsdage årligt og medfører betydelige udgifter til sygebehandling og invaliditet, og at rygning påfører ufødte børn og ikke-rygere, der opholder sig i røgfyldte lokaler, sundhedsfarlig forurening (der henvises til Ugeskrift for Læger 9. juli og 5. november 1971). 5) Den almindelige danske Lægeforenings henvendelse til regering og folketing, dateret 30. november 1971. Heri fastslås, at tobaksrygning må betragtes som et af de alvorligste sundhedsproblemer i landet.

Da tobakken ved samstemmende undersøgelser i flere lande er fastslået at være årsag til et af vore største sundheds- og forure-